

Te-aștept printre fecioare

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Voi fereca cu lacăt potecile din crâng
Să nu mai știe nimeni că te aștept și plâng

Că noaptea e pustie când pasul tău ușor
Nu trece ca o boare pe-al florilor covor.

Să nu mai treacă vântul, dacă nu treci cu el
Și timpul fără tine se scurge infidel,

M-atinge cu aripa pe sufletul încins,
Ar vrea să mă doboare, dar nu cedez învins

Te-aștept printre fecioare desculță să cobori
Să-mi fie toamna lungă, iubirea fără nori.

- O să începem toamna, ca-n fiecare an,
Pe-aleea-nveșmântată în frunze de castan.

Tristețea primei zile, ce-adună-n ochii tăi
Oceane de neliniști, brăzdate de văpăi,

Se va topi, iubite, sub pleope-ntr-un sărut
Din care-n nopți senine promit să fac un scut.

Va curge vinul roșu în cupe de cristal
Și-l vom gusta alături pe-al timpului portal.

În edenul dorinței mai dă-ne-o noapte, Doamne,
Să ne-nfruptam din fructul oprit al unei toamne.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif